

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 01, 2020

Nummer 1, 2020

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:2006](#) 20-12-2019

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:1940](#) 13-12-2019

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:10717](#) 17-12-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:10757](#) 17-12-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:10635](#) 10-12-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:10561](#) 10-12-2019

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:4124](#) 19-11-2019

Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:9757](#) 12-12-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:9637](#) 11-12-2019

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2019:5546](#) 10-12-2019

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:ROBOVE:2019:4594](#) 06-12-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:5923](#) 04-12-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:9001](#) 03-12-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:9004](#) 02-12-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:5699](#) 13-11-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:5835](#) 13-11-2019

Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:4011](#) 12-12-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:4022](#) 12-12-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:4040](#) 12-12-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:4050](#) 05-12-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:3898](#) 05-12-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:3958](#) 02-12-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:3811](#) 27-11-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:3612](#) 14-11-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:3419](#) 31-10-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:3236](#) 10-10-2019

RECHTSPRAAK

Klimaatzaak Urgenda. Het rechterlijk bevel aan de Staat om de uitstoot van broeikasgassen door Nederland met 25 procent te verminderen voor het einde van 2020 blijft in stand, zo beslist de Hoge Raad.

Het rechterlijk bevel aan de Staat om de uitstoot van broeikasgassen door Nederland met 25 procent te verminderen voor het einde van 2020 blijft in stand. De Stichting Urgenda en de Staat vinden allebei dat de uitstoot van broeikasgassen snel moet worden verminderd, maar verschillen van mening over het tempo. Het cassatieberoep van de Staat tegen de beslissing van het hof heeft de Hoge Raad verworpen. De Hoge Raad heeft zijn oordeel gebaseerd op het VN-Klimaatverdrag en op de rechtsplichten van de Staat tot bescherming van het leven en het welzijn van burgers in Nederland. Die verplichtingen zijn verankerd in het EVRM. De Staat vindt dat de besluitvorming over de reductie van broeikasgassen aan de politiek is. De Grondwet schrijft echter voor dat de Nederlandse rechter de bepalingen van het EVRM toepast, aldus de Hoge Raad. Deze opdracht aan de rechter tot het bieden van rechtsbescherming is een wezenlijk onderdeel van de democratische rechtsstaat. De rechter moet immers waken over de grenzen van het recht. Dat is wat het hof in dit geval heeft gedaan, volgens de Hoge Raad.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 20-12-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:2006

Zaaknummer: 19/00135

Rechters: C.A. Streefkerk, G. Snijders, M.V. Polak, T.H. den Tanja-van Broek en H.M. Wattendorff

Advocaten: K. Teuben, M.W. Scheltema, J.W.H. van Wijk en F.E. Vermeulen

Wetsartikelen: 2 EVRM, 8 EVRM, 13 EVRM en 3:305a BW

RECHTSPRAAK

Schade door aardgaswinning. Vordering tot vergoeding van vermogensschade wegens gemist woongenot en tot vergoeding van immateriële schade.

Schade door aardgaswinning. Vordering tot vergoeding van vermogensschade wegens gemist woongenot en tot vergoeding van immateriële schade. Het hof beslist dat eisers bij wie minimaal eenmaal fysieke schade aan de woning is vastgesteld, recht hebben op vergoeding van vermogensschade vanwege gemist woongenot. Daarvoor is wel nodig dat zij eigenaar of huurder zijn van de beschadigde woning. Eisers bij wie minimaal tweemaal fysieke schade aan de woning is vastgesteld, hebben daarnaast recht op vergoeding van smartengeld. Dat smartengeld bedraagt minimaal € 2.500 per persoon. De procedure wordt voor deze eisers – het zijn er 65 – beëindigd. De precieze hoogte van de schadevergoeding waarop zij recht hebben, zal in een schadestaatprocedure worden vastgesteld. De procedure wordt voortgezet voor de eisers bij wie geen of eenmaal fysieke schade aan de woning is vastgesteld. Dat zijn er 49. Zij krijgen de gelegenheid om aan te tonen dat zij toch recht hebben op vergoeding van vermogensschade wegens gedeerd woongenot en/of smartengeld. Omdat de situatie van al deze eisers verschilt, zal deze procedure dan in verschillende procedures worden gesplitst. Van 13 eisers kan nu al worden vastgesteld dat hun vorderingen niet kunnen worden toegewezen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 17-12-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:10717

Zaaknummer: 200.222.324/01 en 200.222.187/01

Rechters: H. de Hek, M. Willemse en I. Giesen

Advocaten: M.A. Leijten, J. de Bie Leuveling Tjeenk en P.W. Huitema

Wetsartikelen: 6:106 BW, 6:177 BW en 6:178 BW

RECHTSPRAAK

Kort geding. Mag de naam van een hoogleraar genoemd worden in krantenartikel over #metoo? Het hof oordeelt dat dit is toegestaan, omdat de beschuldigingen voldoende steun vinden in de feiten. Daarnaast gaat het om een ernstige misstand, namelijk langdurig seksueel grensoverschrijdend gedrag ten aanzien van meerdere (ondergeschikte) collega's en studenten.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 17-12-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:10757

Zaaknummer: 200.262.063

Rechters: L.J. de Kerpel-van Poel, H.L. Wattel en D. Stoutjesdijk

Advocaten: C. Wildeman en I.M.C.A. Reinders Folmer

Wetsartikelen: 8 EVRM en 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Hoge Raad over uitleg. Een rechter die een overeenkomst moet uitleggen kan tot een voorlopig oordeel komen dat een bepaling taalkundig moet worden uitgelegd. Voor een voorlopig oordeel is niet vereist dat partijen over de tekst van de bepaling hebben onderhandeld of bij de onderhandelingen zijn bijgestaan door (juridisch) deskundigen. Evenmin is vereist dat de overeenkomst is gesloten tussen professionele partijen of dat de aard van de transactie of de omvang en gedetailleerdheid van de overeenkomst aanleiding geven tot zodanig voorlopig oordeel.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 13-12-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:1940

Zaaknummer: 18/01945

Rechters: C.A. Streefkerk, G. Snijders, T.H. den Tanja-van Broek, C.H. Sieburgh en H.M. Wattendorff

Advocaten: J. den Hoed en M.A.J.G. Janssen

RECHTSPRAAK

Belangenafweging tussen recht om te weten van wie men afstamt en geheimhoudingsplicht ziekenhuis. DNA-materiaal in het bezit van het Erasmus MC. Er bestaat, naar het voorlopige oordeel van de voorzieningenrechter, een gerede kans dat de bereidheid van mensen om mee te werken aan medisch-wetenschappelijk onderzoek ernstig in gevaar komt, wanneer het Erasmus MC gedwongen zou zijn haar geheimhoudingsplicht niet na te komen.

Eiseres stelt dat DNA-onderzoek op lichaamsmateriaal de enige (reële) mogelijkheid is om vast te stellen of degene van wie dit lichaamsmateriaal afkomstig is haar biologische vader is. Hij heeft haar nooit erkend. Deze man is in 2018 overleden. Bij onderzoek van het Erasmus MC heeft hij op verzoek van het ziekenhuis lichaamsmateriaal afgestaan. Toentertijd is toegezegd dat met zijn lichaamsmateriaal vertrouwelijk zal worden omgegaan. Het ziekenhuis beroept zich op haar geheimhoudingsplicht, onder verwijzing naar onder meer de AVG. Aan grondrechten als het recht op respect voor het privéleven, het recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst en het recht op vrijheid van meningsuiting ten grondslag liggende algemene persoonslijksheidsrecht omvat mede het recht om te weten van welke ouders men afstamt. Dit recht is niet absoluut en moet wijken voor de rechten en vrijheden van anderen wanneer deze in het gegeven geval zwaarder wegen. Bij de belangenafweging speelt ook mee het recht van de man en de overige betrokken familieleden tot bescherming van hun persoonlijke levenssfeer. Naar het voorlopige oordeel van de voorzieningenrechter moet het belang van het Erasmus MC zwaarder wegen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 12-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:9757

Zaaknummer: C/10/583910 / KG ZA 19-1062

Rechters: A.F.L. Geerdes

Wetsartikelen: 1:207 BW

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. De korpschef heeft niet aan zijn zorgplicht voldaan. Hij heeft ten onrechte geweigerd aansprakelijkheid te erkennen voor de schade die appellant heeft geleden ten gevolge daarvan. Het hoger beroep van appellant slaagt. Nieuwe beslissing op bezwaar waarbij de korpschef zich alsnog inhoudelijk zal moeten uitlaten over het verzoek van appellant met inachtneming van wat is overwogen, in het bijzonder het criterium genoemd in rechtsoverweging 4.4. De Raad ziet geen aanleiding om zelf in de zaak te voorzien nu in wezen een geheel nieuwe beoordeling van het verzoek van appellant dient plaats te vinden.

Appellant was werkzaam bij de politie [gemeente 1] in de functie van [functie] met als neventaak plaatsvervangend groepscommandant van een onderdeel van het paraat peloton van de Mobiele Eenheid (ME).

In het kader van de uitoefening van zijn neventaak is appellant in de nacht van 6 op 7 mei 2006 ingezet bij het tentfeest (Oranjefeest) van de [Vereniging] te [gemeente 2] om bijstand te verlenen aan politieagenten die in functie waren bij het Oranjefeest. Tijdens dit Oranjefeest hebben zich ordeverstoringen voorgedaan (de [gemeente 2]-rellen) waarbij geweld is gebruikt door en tegen de politie.

Op 8 januari 2010 is appellant tijdens de uitoefening van zijn werkzaamheden een ongeval overkomen waaraan hij polsletsel heeft overgehouden. Op 8 november 2011 is appellant volledig uitgevallen wegens ziekte. Op 7 december 2011 is appellant op verzoek van de bedrijfsarts onderzocht op de politiepoli van het Psychotrauma Diagnose Centrum (PDC) waar is vastgesteld dat appellant lijdt aan een beroepsgebonden posttraumatische stressstoornis (PTSS).

Bij besluit van 1 april 2015 heeft de korpschef het verzoek van 13 juni 2012 om aansprakelijkheid te erkennen en om schadevergoeding afgewezen. Hiertegen heeft appellant

bezwaar gemaakt.

Appellant heeft aangevoerd dat de korpschef er niet in is geslaagd aannemelijk te maken dat hij zijn zorgplicht is nagekomen. Met betrekking tot de door appellant gestelde gebreken in de nazorg na dit incident wordt het volgende overwogen. De korpschef heeft niet aannemelijk kunnen maken dat aan appellant daadwerkelijk nazorg is geboden. Geen gezamenlijke evaluatie, geen erkenning impact verloop evenement. Geen bewijs bedrijfsopvang, follow-up gesprek, debriefing. Er is onvoldoende gereageerd op hulpvragen van appellant. Dit klemmt temeer nu bij een PTSS zo snel mogelijk met een behandeling moet worden gestart om zo effectief mogelijk te zijn.

De Raad is van oordeel dat de korpschef niet heeft voldaan aan zijn zorgplicht. Het hoger beroep slaagt. De korpschef zal zich alsnog inhoudelijk moeten uitlaten over het verzoek van appellant met inachtneming van wat hiervoor is overwogen.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 12-12-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:4040

Zaaknummer: 18/4588 AW

Rechters: A. Beuker-Tilstra, H. Lagas en H. Benek

Advocaten: M.C.J. van den Brekel en V. Dolderman

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Beëindiging WGA-uitkering na herbeoordeling op verzoek van ex-werkgever. De verzekeringsarts bezwaar en beroep heeft voldoende inzichtelijk gemotiveerd waarom er, naast de (extra) beperkingen in de rubrieken persoonlijk en sociaal functioneren alsmede werktijden, geen aanleiding is om in het geval van appellante verdergaande beperkingen aan te nemen. Herhaling van wat appellante in beroep heeft aangevoerd. Nieuwe informatie ziet op medische situatie na de datum in geding. Afwijzing verzoek inschakelen deskundige. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Appellante is laatstelijk werkzaam geweest als verkoopster B. Op 22 februari 2005 heeft zij zich ziek gemeld met psychische klachten en fysieke klachten na een ongeluk in 2005. Na afloop van de voorgeschreven wachttijd heeft het UWV aan appellante een loongerelateerde WGA-uitkering toegekend. De mate van arbeidsongeschiktheid is daarbij vastgesteld op 100 procent. Na afloop van de loongerelateerde periode heeft het UWV appellante een WGA-loonaanvullingsuitkering toegekend, waarbij de mate van arbeidsongeschiktheid is vastgesteld op 80 tot 100 procent.

In verband met een verzoek tot herbeoordeling van de ex-werkgever van appellante heeft een medisch en arbeidskundig onderzoek plaatsgevonden. Het UWV heeft bij besluit van 9 september 2016 de WGA-uitkering van appellante met ingang van 10 november 2016 beëindigd, omdat zij met ingang van die datum minder dan 35 procent arbeidsongeschikt is. Appellante is het hier niet mee eens.

Zorgvuldig medisch onderzoek. Geen aanknopingspunten om te twijfelen aan de juistheid of volledigheid van de rapporten van de verzekeringsartsen. Appellante heeft geen (medische) informatie overgelegd ter onderbouwing van haar standpunt. Herhaling van wat appellante in beroep heeft aangevoerd. Nieuwe informatie ziet op medische situatie na de datum in geding. Geen aanleiding inschakelen deskundige. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 12-12-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:4022

Zaaknummer: 17/6508 WIA

Rechters: T. Dompeling

Advocaten: V.Y. Jokhan en C. Roele

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. Weigering militair invaliditeitspensioen omdat het appellant overkomen ongeval – zoals appellant zowel in de stukken als ter zitting van de Raad heeft erkend – geen dienstongeval is. Afwijzing verzoek om schadevergoeding.

Appellant was dienstplichtig militair van 14 september 1969 tot 1 juni 1972. Tijdens een weekendverlof op 3 mei 1970 heeft hij als gevolg van een duik in ondiep water een dwarslaesie opgelopen.

De Raad dient zich gelet op de aanvraag van appellant in hoger beroep te beperken tot een oordeel over de vraag of de staatssecretaris aan appellant een militair invaliditeitspensioen heeft mogen weigeren. De Raad beantwoordt deze vraag, met de rechtbank, bevestigend reeds omdat het appellant overkomen ongeval – zoals appellant zowel in de stukken als ter zitting van de Raad heeft erkend – geen dienstongeval is.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 12-12-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:4011

Zaaknummer: 19/674 MPW

Rechters: J.J.T. van den Corput en J.J.T. van den Corput

Advocaten: C.H.J. Voncken-Crijns en H.A.L. Knoben

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag van zijn 21-jarige Amerikaanse kamergenote door haar met meerdere messteken om het leven te brengen. Aan de moeder van het slachtoffer wordt € 30.000 schadevergoeding toegekend wegens shockschade. De confrontatie met de directe gevolgen heeft bij haar geleid tot geestelijk letsel (PTSS).

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 11-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:9637

Zaaknummer: 10/811054-18

Rechters: M.V. Scheffers, F.A. Hut en R.H. Kroon

Advocaten: C.Z.A.M. Skanderova

Wetsartikelen: 36f Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor plegen van ontuchtige handelingen met een aan zijn zorg toevertrouwd meisje. Aan het meisje wordt een bedrag van € 10.000 ter zake van immateriële schade toegewezen. De rechtbank oordeelt dat het algemeen bekend is dat slachtoffers van dergelijke delicten nog langdurig de nadelige, psychische gevolgen daarvan (kunnen) ondervinden.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 10-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2019:5546

Zaaknummer: 02-132373-19

Rechters: Sterk, De Weert en Voorn

Advocaten: R.E. Drenth

Wetsartikelen: 36f Sr, 240b Sr, 245 Sr en 248 Sr

RECHTSPRAAK

Eiser stelt dat Rabobank inbreuk heeft gemaakt op de eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer en zijn recht op goede naam door het openbaar maken van een rapport waarin eiser wordt beticht van fraude. Het hof concludeert dat het in kleine kring delen van het rapport onder de gegeven omstandigheden niet een zodanige inbreuk van de persoonlijke levenssfeer van eiser met zich bracht dat Rabobank zich daarvan had moeten onthouden. Rabobank heeft niet in strijd met de op haar rustende betamelijkheid gehandeld.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 10-12-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:10561

Zaaknummer: 200.226.741

Rechters: I. Brand, D. Stoutjesdijk en J.G.J. Rinkes

Advocaten: L.M. Ravestijn en K.M. Kole

Wetsartikelen: 6:170 BW, 6:171 BW, 10 EVRM en 8 EVRM

RECHTSPRAAK

Onrechtmatige uitlatingen. Kort geding. Het inbreukmakend handelen door derden in de vorm van onrechtmatige uitlatingen op websites is niet voldoende aannemelijk gemaakt. Het hof wijst de vordering tot afgifte klantgegevens jegens de host van de websites af.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 10-12-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:10635

Zaaknummer: 200.259.230/01

Rechters: M. Willemse, O.E. Mulder en W.F. Boele

Advocaten: S. van Buuren en J.J. Gevers

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot medeplegen van doodslag. Aan het slachtoffer wordt € 10.000 smartengeld toegekend. Aan de partner van het slachtoffer wordt € 7.500 toegekend wegens shockschade. Zij is getuige geweest van de overval waarbij haar man is neergeschoten en is met de ernstige gevolgen geconfronteerd.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 06-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2019:4594

Zaaknummer: 08.124519.19 (P)

Rechters: C.C.S. Bordenga-Koppes, M.A.H. Heijink en S.K. Huisman

Advocaten: R. Oude Breuil en M. van Essen

Wetsartikelen: 6:106 BW, 288 Sr en 36f Sr

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Afwijzing Wajong-uitkering. Herhaling gronden in beroep. Het in hoger beroep ingebrachte medisch rapport geeft geen aanleiding voor een andersluidend oordeel. Geen blijk van meer of andere beperkingen.

Een verzekeringsarts heeft vastgesteld dat appellant aanhoudende pijnklachten aan de linkervoet heeft, na letsel als gevolg van een ongeluk waarbij appellant is aangereden door een bus terwijl hij achterop een scooter zat. Als gevolg hiervan is sprake van een stoornis in de mobiliteit en stabiliteit van het enkelgewricht links. Ook heeft appellant last van bijkomende angstklachten en is sprake van verwerkingsproblematiek.

De verzekeringsarts heeft beperkingen vastgesteld maar acht appellant ten minste vier uur per dag belastbaar. Een arbeidsdeskundige heeft deze conclusie onderschreven. Appellant meent dat zijn beperkingen zijn onderschat en dat hij recht heeft op een Wajong-uitkering.

Wat appellant in hoger beroep heeft aangevoerd is een herhaling van de gronden in beroep. Het in hoger beroep ingebrachte medisch rapport geeft geen aanleiding voor een andersluidend oordeel. De aangevallen uitspraak wordt bevestigd.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 05-12-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:3898

Zaaknummer: 17/3680 WBQA

Rechters: E.W. Akkerman, E.J.J.M. Weyers en D. Hardonk-Prins

Advocaten: J.H.M. Verstraten en M.J.H.H. Fuchs

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Appellante heeft geen recht op een nabestaandenuitkering omdat de echtgenoot van appellante ten tijde van zijn overlijden niet verzekerd was voor de ANW.

Echtgenoot woonde of werkte niet in Nederland ten tijde van zijn overlijden, was niet vrijwillig verzekerd en was ook niet verzekerd ingevolge Marokkaanse wetgeving. Het feit dat de echtgenoot ten tijde van zijn overlijden recht had op een WAO-uitkering brengt niet mee dat hij op dat moment verzekerd was voor de ANW. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 05-12-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:4050

Zaaknummer: 18/3393 ANW-PV

Rechters: J.J.T. van den Corput

Advocaten: E.M. Mulder

Wetsartikelen: 13 ANW, 13a ANW, 63 ANW en 63a ANW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Een werknemer is tijdens het bezorgen van pizza's met de scooter gevallen en heeft daarbij een wond aan haar knie en haar hoofd opgelopen. Dat werkgever de beoordeling van het bandenprofiel van de scooters aan jonge werknemers overliet, duidt erop dat zij zich er niet voldoende van bewust was, dat zij als werkgever op dit punt een belangrijke taak had om de veiligheid van haar werknemers te waarborgen. Werkgever aansprakelijk.

Deelgeschil. Een werknemer is tijdens het bezorgen van pizza's met de scooter gevallen en heeft daarbij een wond aan haar knie en haar hoofd opgelopen. In deze deelgeschilprocedure verzoekt zij een verklaring voor recht dat haar werkgever aansprakelijk is. De rechtbank oordeelt als volgt. De scooters waarmee de werknemers op pad gingen om de pizza's te bezorgen zijn te beschouwen als 'werktuigen' als bedoeld in artikel 7:658 lid 1 BW. Werkgever heeft gelijk dat het, doordat verzoekster pas ruim drie jaar na het ongeval haar aansprakelijk heeft gesteld, voor haar moeilijk is om aan te tonen dat de banden van de scooter waarmee verzoekster is gevallen niet glad waren. Maar dat wil niet zeggen dat zij niet meer zou kunnen aantonen dat zij aan haar zorgplicht heeft voldaan. Uit de toelichting van werkgever blijkt dat zij er in het algemeen voor zorgt dat mankementen worden gerepareerd, maar hieruit blijkt niet dat er aandacht is voor een zo belangrijk veiligheidsaspect als het profiel van de banden van de scooters. Dat werkgever de beoordeling van het bandenprofiel aan jonge werknemers overliet, duidt erop dat zij zich er niet voldoende van bewust was, dat zij als werkgever op dit punt een belangrijke taak had om de veiligheid van haar werknemers te waarborgen. Verklaring voor recht toegewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 04-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:5923

Zaaknummer: 7835246 UE VERZ 19-181

Rechters: A.S. Penders

Advocaten: F. Uijlen en A.T. Eisenmann

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

AVG. Eisers vorderen ING te bevelen om hun persoonsgegevens te verwijderen uit het Extern Verwijzingsregister. De verwerking is rechtmatig op grond van artikel 6 lid 1 aanhef en onder f AVG en de belangenafweging valt uit in het nadeel van eisers. Gevraagde voorziening geweigerd.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 03-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:9001

Zaaknummer: C/13/674445 / KG ZA 19-1112

Rechters: M. van Walraven

Advocaten: H.F.C. Hoogendoorn en A.L. de Vogel

Wetsartikelen: 6 AVG en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. Verzoek om herziening afwijzing aansprakelijkheid wordt afgewezen. Het dienstongeval is te wijten aan een ongelukkige samenloop van omstandigheden en is niet veroorzaakt door de medische gesteldheid van verzoekster. Ten aanzien van dit derde verzoek om herziening benadrukt de Raad opnieuw – en ditmaal met klem – dat volgens zijn vaste rechtspraak het bijzondere rechtsmiddel van herziening er niet toe dient om, anders dan op grond van enig nieuw feit of enige nieuwe omstandigheid als hiervoor bedoeld, een hernieuwde discussie te voeren, noch om een discussie over de betreffende uitspraak te openen.

Verzoekster is op 26 mei 2005 tijdens de verplichte dienstsport ongelukkig in aanraking gekomen met een collega en heeft daarbij letsel aan haar linkerknie opgelopen. Het ongeval is aangemerkt als een dienstongeval. Bij besluit van 25 mei 2010, gehandhaafd bij besluit van 16 december 2010, heeft de minister geweigerd aansprakelijkheid te erkennen voor de schade die verzoekster dientengevolge heeft geleden.

Verzoekster heeft aan haar (derde) verzoek om herziening ten grondslag gelegd dat er een gebrek kleefte aan de medische keuring voor de functie van PIW'er. Door dit gebrek heeft de werkgever niet aan zijn zorgplicht voldaan, aldus verzoekster.

De Raad is van oordeel dat, voor zover al sprake zou zijn van feiten of omstandigheden die vóór de uitspraak van 17 oktober 2013 hebben plaatsgevonden en bij verzoekster vóór deze uitspraak niet bekend waren of redelijkerwijs niet bekend konden zijn, die feiten of omstandigheden, waren zij bij de Raad eerder bekend geweest, niet tot een andere uitspraak zouden hebben kunnen leiden, nu het dienstongeval te wijten is aan een ongelukkige samenloop van omstandigheden en niet is veroorzaakt door de medische gesteldheid van verzoekster.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 02-12-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:3958

Zaaknummer: 19/2443 AW-PV

Rechters: C.H. Bangma

Advocaten: R.M. Koene en P.C.A. van Breugel

Wetsartikelen: 8:119 Awb

RECHTSPRAAK

Bij een ontharingsbehandeling in een laserkliniek heeft eiseres eerste- en tweedegraads brandwonden aan de onderbenen opgelopen. De laserkliniek is toerekenbaar tekortgeschoten in de uitvoering van de overeenkomst van opdracht. Er bestaat geen professionele standaard voor laserbehandeling, de kantonrechter kijkt daarom naar de wijze waarop de kliniek de behandeling heeft aangeprezen en naar de keurmerken waarnaar de kliniek verwijst.

Bij een ontharingsbehandeling in een laserkliniek heeft eiseres eerste- en tweedegraads brandwonden aan de onderbenen opgelopen. Er is sprake van littekenvorming en pigmentverandering. Er is nog geen medische eindtoestand bereikt. Eiseres stelt de kliniek aansprakelijk en vordert een verklaring voor recht dat de kliniek de geleden en nog te lijden materiële en immateriële schade dient te vergoeden, met een voorschot van € 2.000. De kantonrechter hanteert het toetsingskader voor een goed opdrachtnemer in de zin van artikel 7:401 BW, omdat geen sprake is van een geneeskundige behandelingsovereenkomst. Er is wel sprake van reflexwerking daarvan. Er bestaat geen professionele standaard voor laserbehandeling, de kantonrechter kijkt daarom naar de wijze waarop de kliniek de behandeling heeft aangeprezen en naar de keurmerken waarnaar de kliniek verwijst. De kliniek adverteert onder meer met '100% pijnloze behandeling'. De kliniek is toerekenbaar tekortgeschoten. De bedingen in de overeenkomst tussen eiseres en de kliniek die het recht op schadevergoeding beperken zijn onredelijk bezwarend. Verklaring voor recht wordt toegewezen, voorschot vastgesteld op € 450.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 02-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:9004

Zaaknummer: 7738817 CV EXPL 19-10057

Rechters: M.E.B. Terwee

Advocaten: L.D. van Zijlen

Wetsartikelen: 7:401 BW en 7:446 BW

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Beëindiging ZW-uitkering. Het bestreden besluit is onvoldoende gemotiveerd. Het aanvullende rapport van een verzekeringsarts bezwaar en beroep overtuigt niet. De stellingen van UWV, in samenhang met de verdere uiteenzetting, bieden geen navolgbare motivering voor de (ongewijzigde) vaststelling van de belastbaarheid. Motiveringsgebrek. Opdracht aan UWV dit gebrek te herstellen.

Appellante is laatstelijk werkzaam geweest als schoonmaakster/productiemedewerkster voor ongeveer 30 uur per week. Op 25 augustus 2014 heeft zij zich ziek gemeld met lichamelijke klachten, nadat kort daarvoor een keukenkastje op haar hoofd en linkerarm was gevallen. Het dienstverband van appellante is op 24 februari 2015 geëindigd. Het UWV heeft appellante in aanmerking gebracht voor een ZW-uitkering.

In het kader van een eerstejaars ZW-beoordeling (EZWb) heeft een arts van het UWV appellante op 1 juli 2015 gezien. Deze arts heeft appellante belastbaar geacht met inachtneming van de beperkingen die zijn neergelegd in een Functionele Mogelijkhedenlijst (FML) van 22 juli 2015. De arts heeft uiteengezet dat de specialisten geen verklaring kunnen vinden voor de geclaimde hoofdpijnklachten en het krachtsverlies in de armen. Het UWV heeft vervolgens aan de hand van een arbeidsdeskundig onderzoek vastgesteld dat appellante meer dan 65 procent (97,16 procent) van het maatmaninkomen kan verdienen en beëindigt de ZW-uitkering met ingang van 25 september 2015. Appellante kan zich in dit besluit niet vinden.

In hoger beroep heeft appellante aangevoerd dat het UWV onzorgvuldig heeft gehandeld door onder andere geen informatie op te vragen bij de neuroloog en neurochirurg. Appellante heeft verzocht om benoeming van een onafhankelijke deskundige, die zich kan uitlaten over het verschil in visie tussen de verzekeringsarts en de behandelend sector. Dit verzoek wordt toegewezen.

Voor de beoordelingssystematiek waarmee de verdien capaciteit na het eerste ziektejaar wordt

bepaald, wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de huidige uitvoeringssystematiek van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen, waarbij aan de hand van geschikte functies wordt vastgesteld of de betrokkene beschikt over resterende verdien capaciteit (zie de uitspraak van de Raad van 30 december 2015, ECLI:NL:CRVB:2015:4920).

De Raad is van oordeel dat het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd. Het aanvullende rapport van 6 maart 2019 overtuigt niet. De opmerking dat hoofdpijnklachten bij veel aandoeningen voorkomen is algemeen van aard. De stelling dat de hoofdpijnklachten zijn erkend en betrokken bij de verzekeringsgeneeskundige beoordeling biedt onvoldoende houvast voor het oordeel dat de belastbaarheid juist is vastgesteld. Daarbij is mede van belang dat in het rapport van de verzekeringsarts bezwaar en beroep van 7 maart 2016 is opgemerkt dat niet goed is aan te geven welke klachten/beperkingen het gevolg zijn van het hersenvliesgezwel. Dit klemmt temeer nu mogelijk een verband bestaat tussen de hoofdpijnklachten van appellante en haar psychische problematiek, het door de arts in eerste aanleg genoemde herstelgedrag en de informatie van de GZ-psycholoog over het verloop van de behandeling.

De Centrale Raad van Beroep draagt het UWV op om het gebrek in het bestreden besluit te herstellen. Het UWV dient daarbij een nader medisch onderzoek te verrichten, in het kader waarvan alsnog nadere informatie moet worden ingewonnen bij de behandelend neuroloog van appellante.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 27-11-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:3811

Zaaknummer: 17/1118 ZW-T

Rechters: D. Hardonk-Prins

Advocaten: Z.M. Alaca en L. den Hartog

Wetsartikelen: 19aa ZW, 19 ab ZW, 7:12 Awb en 8:51d Awb

RECHTSPRAAK

Tussenarrest. SVI-verzekering bevat in de polisvoorwaarden een bepaling die inhoudt dat indien de verzekerde recht heeft op vergoeding krachtens een andere verzekering voor dat deel geen beroep kan worden gedaan op deze verzekering. Appellant stelt dat de verzekeraar zich ten aanzien van de buitengerechtelijke kosten ten onrechte op deze bepaling beroept. Het hof verwijst de zaak naar de rol.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 19-11-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:4124

Zaaknummer: 200.243.454/01

Rechters: J.F. Aalders, M.M. Korsten-Krijnen en J.B. Huizink

Advocaten: C.C.J. de Koning en J. van Rhijn

Wetsartikelen: 7:959 BW, 6:96 BW en 6:110 BW

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Appellant heeft geen recht op een nabestaandenuitkering, omdat hij ten tijde van het overlijden van zijn echtgenote niet voor ten minste 45 procent arbeidsongeschikt was.

Bij de toepassing van artikel 11 ANW zoveel mogelijk aansluiten bij de regelgeving en de jurisprudentie met betrekking tot het begrip arbeidsongeschiktheid in arbeidsongeschiktheidswetten. Er is geen aanleiding het oordeel van de rechtbank over de medische grondslag van het bestreden besluit voor onjuist te houden.

Op grond van de FML en de toelichtingen van de arbeidsdeskundige bij diverse functies moet appellant in staat worden geacht de hem voorgehouden functies te vervullen. De arbeidskundige beoordeling is verder niet betwist en de Raad ziet geen aanknopingspunten voor het oordeel dat dit deel van de beoordeling onzorgvuldig of onjuist zou zijn uitgevoerd. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 14-11-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:3612

Zaaknummer: 17-1788 ANW

Rechters: T.L. de Vries

Advocaten: A. Marijnissen

Wetsartikelen: 14 ANW en 11 ANW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Aanrijding tussen twee auto's. Verzoeker verzoekt dat ASR (WAM-verzekeraar aanrijder) medewerking verleent en de geleden en nog te lijden schade periodiek bevoorschot. De rechtbank wijst de verzoeken af, omdat het petitum onvoldoende concreet is.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 13-11-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:5835

Zaaknummer: 350728

Rechters: T.P.E.E. van Groeningen

Advocaten: S. Demirtas en P.J. Klein Gunnewiek

Wetsartikelen: 1019w Rv en 6:96 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verzoekster heeft als autobestuurder een aanrijding gehad met een vrachtwagen. WAM-verzekeraar van de vrachtwagen heeft aansprakelijkheid erkend. Het verzoek is dat de verzekeraar meewerkt aan een onderzoek naar het verlies aan arbeidsvermogen. Ondanks de onduidelijkheid over de medische situatie op dit moment, ziet de rechtbank aanleiding om het verzochte voorschot gedeeltelijk toe te wijzen tot een bedrag van € 10.000, net als een voorschot op de buitengerechtelijke kosten van € 5.000.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 13-11-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:5699

Zaaknummer: C/16/482182 / HA RK 19-164

Rechters: A.S. Penders

Advocaten: E.W. Bosch en E.M. Olinga

Wetsartikelen: 6:96 BW en 1019bb Rv

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. Militair invaliditeitspensioen. Geen causaal verband tussen de klachten van appellant en het dienstverband. Overgelegde stukken van de behandelend sector vormen geen aanleiding voor twijfel. Afwijzing verzoek deskundigenbericht.

Appellant, geboren in 1928, is op 9 september 1948 als dienstplichtig militair in dienst getreden. In de periode van 25 oktober 1949 tot 8 december 1950 is appellant uitgezonden geweest naar voormalig Nederlands-Indië, waarvan tussen 14 december 1949 en 3 augustus 1950 naar Nieuw-Guinea. Op 5 februari 1951 is aan appellant groot verlof verleend. Op 1 oktober 1968 is aan appellant ontslag wegens dienstbeëindiging verleend.

Appellant valt onder de dienstplichtige militairen, die voor 1 januari 1966 met groot verlof de dienst hebben verlaten en na 1 januari 1966 registratief uit de dienst zijn ontslagen. Voor hen bestaat de uitzondering dat zij een verzoek om toekenning van een militair invaliditeitspensioen kunnen blijven doen na het bereiken van de leeftijd van 65 jaar.

De door verweerder ingeschakelde medisch adviseur stelt vast dat noch de psychische klachten, noch de aandoening van het centraal zenuwstelsel, noch de huidaandoening van appellant in causale relatie staan met het dienstverband.

Naar het oordeel van de Raad heeft de staatssecretaris zijn conclusie mogen baseren op het rapport verzekeringsgeneeskundig onderzoek van 16 maart 2017 en het advies van de verzekeringsarts van 13 juli 2017. Dat de psychische klachten van appellant in 2012 door de behandelend psychiater zijn gekwalificeerd als een posttraumatische stressstoornis, chronisch en met een verlaat begin, leidt bovendien niet tot de conclusie dat daarvan al eerder en ook op de peildatum 1 december 1993 sprake was. In de stukken van de behandelend sector wordt immers ook beschreven dat de psychische klachten zich vanaf 2010 voordeden. Geen aanleiding voor twijfel. Afwijzing verzoek deskundigenbericht. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 31-10-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:3419

Zaaknummer: 18-4907 MPW

Rechters: J.J.T. van den Corput

Advocaten: S. Hoenen en B.J. Engels Linssen

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrechten. Wuv. Aanvraag om een vergoeding van verhuis- en herinrichtingskosten terecht afgewezen. Geen medische noodzaak dan wel medisch-sociale wenselijkheid voor de toekenning. Geen verband met de causale psychische klachten.

Appellante, geboren in 1941, is uitkeringsgerechtigde in de zin van de Wet uitkeringen vervolgingsslachtoffers 1940-1945 (Wuv). Aanvaard is dat zij psychische klachten heeft die in verband staan met haar vervolging. Appellante heeft verzocht om vergoeding van verhuis- en herinrichtingskosten. Dit verzoek is afgewezen omdat de gevraagde voorziening in verband met de psychische klachten niet medisch noodzakelijk of medisch|sociaal wenselijk is.

De door verweerder ingeschakelde geneeskundig adviseur acht geen medisch causaal verband aanwezig. De door appellante ingeschakelde huisarts ziet dit anders, maar heeft de gestelde noodzakelijkheid niet onderbouwd. Om die reden kan aan de verklaring van de huisarts niet voldoende waarde worden gehecht.

Aan de criteria voor een medisch-sociale wenselijkheid voor de verhuizing wordt evenmin voldaan, aangezien appellante ook geen niet|causale medische klachten heeft die haar belemmerden om in de seniorenwoning te blijven wonen. Het beroep wordt ongegrond verklaard.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 10-10-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:3236

Zaaknummer: 19/2327 WUV

Rechters: H. Lagas

Advocaten: A.L. van der Wiel